

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ BOŘETICE | KOBYLÍ | VRBICE

BOKOVINY

ČÍSLO 1 | DUBEN 2022

ROČNÍK 2

WWW.BOKOVKA.INFO

Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.

Jan 6,51

NEPŘEHLÉDNĚTE

Synoda v jednotlivých farnostech | Požehnání vinohradům, polím a zahradám | Společně vše zvládneme snadněji

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ BOŘETICE | KOBYLÍ | VRBICE

BOKOVINY

ČÍSLO 1 | DUBEN 2022
ROČNÍK 2
WWW.BOKOVKA.INFO

Vydavatel

Římskokatolická farnost Kobylí

Redakce

P. Tomáš Čaha

Eliška Kaszper
Marie Michalová
Dagmar Huňarová
Kateřina Pavlů
Kateřina Michnová

Autoři fotografií

farníci, Canva.com

Adresa redakce

691 10 Kobylí 112

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 180 výtisků.

Vydáváno výlučně pro vnitřní
potřeby farností.

Neprodejné. Náklady na toto
číslo činí 20 Kč.

Stanovisko redakce se nemusí
ztotožňovat s obsahem
zveřejněných příspěvků.
Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme.

Uzávěrka příští čísla
29. května 2022.

redakce.bokovka@seznam.cz

OBSAH ČÍSLA 1/2022

TOMOVINY aneb Slovo otce Tomáše	3
Velikonoční bohoslužby	5
Zveme Vás	6
Požehnání vinohradům, polím a zahradám ..	7
Frantoviny / Vzděláváme se podle abecedy ..	8
Průběh synody v našich farnostech	10
Jak se žije ve farnosti... BOŘETICE	16
Jak se žije ve farnosti... KOBYLÍ	18
Jak se žije ve farnosti... VRBICE	21
Seminář Život v Duchu	24
Zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie	26
Jak věří Češi	27
Pomáhají lidem najít cestu k dobru	28
Zprávy z brněnské diecéze	29
Velikonoce je během války třeba slavit zvlášť intenzivně	31
Dětské okénko	32

Přejeme vám příjemné čtení.

Redakce Bokovin

TOMOVINY aneb Slovo otce Tomáše

TOMÁŠ ČAHA

Uchovejme si vnitřní pokoj v každé situaci

Čas od Vánoc utekl jako voda a jsou tu před námi největší křesťanské svátky – Velikonoce. Všichni jsme se těšili, až odložíme roušky a život se vrátí do normálu, ale všechno je jinak...

Respirátory jsme sice pověsili na hřebík, ale přišla nečekaná válka na Ukrajině, která má dopad na celý svět. O napadení Ukrajiny Ruskem jsem se dozvěděl zrovna, když jsem byl na duchovním cvičení v Kostelním Vydří. Nikdy by mě nenapadlo, že budu někdy brát formulář modliteb při mši „V době války“.

Doba, v níž žijeme, je plná neklidu a nepokoje. Má to vliv na náš každodenní život i na ten duchovní. Rád bych vám pro povzbuzení nabídl myšlenky Jacques Philippe „Hledej pokoj a zůstávej v něm“.

Je důležité o to víc se upnout k Pánu Bohu, protože on v nás svou milostí může vykonat mnohem více, než co bychom kdy dokázali vlastním úsilím. Musíme si především připomenout jednu věc: Všechno dobro, které můžeme vykonat, pochází od Boha a jedině od něj. „Beze mne nemůžete dělat nic,“ říká Ježíš v Janově evangeliu. Neříká, že budeme toho dělat moc, ale že nemůžeme dělat nic. Bůh dopustí v našem životě zkoušky, neúspěchy, abychom tato slova přijali nejen hlavou, ale abychom měli zkušenost. Kdyby Pán mohl, rád by nás ušetřil všech zkoušek. My je potřebujeme, abychom se přesvědčili o tom, že nemůžeme konat

dobro sami o sobě a že jsme nepatrní a slabí. Pokud vezmeme slova evangelia podle Jana vážně, snadno pochopíme, že zásadní problém našeho duchovního života je v otázce: Jak umožnit Ježíši, aby ve mně jednal? Je z toho zřejmé, že naším cílem by neměla být snaha dělat spoustu věcí (byť dobrých a správných) jen podle našeho rozumu, podle našich plánů a schopností. Ale především bychom se měli snažit rozlišit, jaké jsou vnitřní dispozice naší duše; jinými slovy, zaměřit se na postoje srdce, na duchovní podmínky, které Bohu umožňují v nás jednat. Jen tak budeme moci nést „trvalý užitek“ (srov. Jan 15,16).

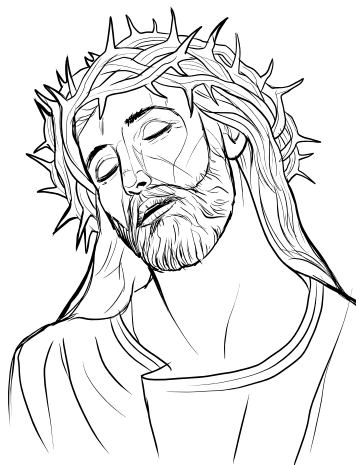
Neexistuje univerzální recept ani jednoznačná odpověď na otázku, co konkrétně máme dělat, abychom umožnili Boží milosti svobodné působení v našem životě. Ale máme-li Boží milosti umožnit, aby v nás jednala (samozřejmě ve spolupráci s naší vůlí, rozumem a našimi schopnostmi)

a konala všechny „dobré skutky, které nám Bůh připravil“ (srov. Ef 2,10), naprosto nejdůležitější je, abychom se snažili získat a udržet si vnitřní pokoj, pokoj v srdci.

Čím víc je naše duše plná pokoje, tím více se v ní odráží Bůh, tím hlouběji se do nás vtiskuje jeho obraz a jeho milost může skrze nás působit. A naopak, je-li naše duše neklidná a ztrápená, milost Boží v ní bude jednat s většími obtížemi. Veškeré dobro, které můžeme vykonat, je odrazem základního Dobra, jímž je Bůh. Čím je naše duše pokojnější, vyrovnanější a odevzdanější, tím snáze se toto Dobro sdílí nám a skrze nás ostatním. Písmo říká: „Hospodin ušetří svému lidu sílu, Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu“ (Žl 29,11).

Ať zmrtvýchvstalý Ježíš naplní vaše srdcem pokojem, který svět nemůže dát ani vzít.

Otec Tomáš

Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

14. dubna | Zelený čtvrtek

Kobylí

18.00 – mše svatá, společná modlitba
a adorace

15. dubna | Velký pátek

Bořetice, Kobylí, Vrbice

9.00–12.00 – kostel otevřen k tiché
modlitbě

Bořetice

15.00 – pobožnost křížové cesty,
korunka k Božímu milosrdenství

16.00 – Velkopáteční obřady

16. dubna | Bílá sobota

Bořetice, Kobylí, Vrbice

9.00–15.00 – kostel otevřen k modlitbě
u Božího hrobu

Vrbice

20.00 – Velikonoční vigilie

Na obřady velikonočního třídení bude
zajištěn svozový autobus.

Odjezd autobusu na bohoslužby:

Zelený čtvrtek:

17.15 – Bořetice, 17.20 – Vrbice

Velký pátek:

15.15 – Kobylí, 15.20 – Vrbice

Bílá sobota:

19.15 – Kobylí, 19.20 – Bořetice

17. dubna | Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

8.00– mše svatá Vrbice

9.30 – mše svatá Bořetice

11.00 – mše svatá Kobylí

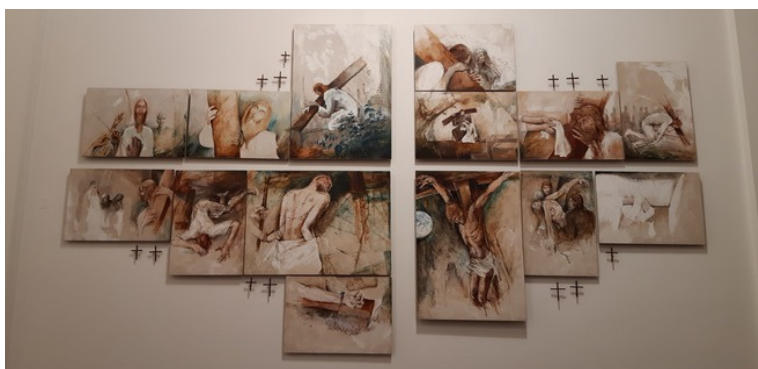
Při mši svaté se budou žehnat
velikonoční pokrmy (beránci, mazance,
vajíčka, uzené maso).

18. dubna | Pondělí velikonoční

8.00 – mše svatá Vrbice

9.30 – mše svatá Bořetice

11.00 – mše svatá Kobylí

Zveme Vás...

24. dubna | Bořetice

15.00 – prosba za letošní úrodu, žehnání
vinohradům a polím

24. dubna | Kobylí

14.00 – oslava sv. Jiřího, hlavního
patrona kostela

1. května | Kobylí i Vrbice

15.30 – prosba za letošní úrodu – kříž
u silnice mezi vinohrady

7. května | Kobylí

Pěší pouť do Žarošic
(odchod v 8 hodin od fary z Kobylí)

7. května | Bořetice

13.00 – mše za hasiče
a žehnání hasičské zbrojnice

15. května | Kobylí

11.00 – Slavnost prvního
svatého přijímání

22. května | Bořetice

11.00 – Slavnost prvního
svatého přijímání

27.–29. května | Vrbice

Setkání rodáků

29. května | Vrbice

10.00 – Slavnost prvního
svatého přijímání

10. června | Vrbice

18.30 – Noc kostelů

16. června | Kobylí

18.00 – Slavnost Božího těla

19. června | Vrbice

8.00 – Slavnost Božího těla

19. června | Bořetice

10.00 – Slavnost Božího těla

23. června | Bořetice

15.00–18.00 – adorační den

24. června | Kobylí

19.00 – táborák k zakončení
školního roku

28. června | Bořetice

17.00 – mše na poděkování
za školní rok a prosba o hezké prožití
prázdnin
18.00 – táborák na zakončení školního
roku před farou

23. července | Bořetice

Oslava 800 let od první písemné
zmínky o obci

24. července | Bořetice

10.00 – poutní mše ke cti sv. Anny
patronky našeho kostela, oslava
dne seniorů a prarodičů
15.00 – svátostní požehnání obci
a poutníkům

26. července | Vrbice

18.00 – poutní mše svatá u kaple
sv. Anny

**Aktuální termíny najdete na webových stránkách farnosti
www.bokovka.info.**

Požehnání vinohradům, polím a zahradám

Každým rokem jsme v očekávání, jaká bude úroda a počasí. Naši předkové si uvědomovali, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Proto chodili na jaře prosit za úrodu a na podzim děkovali za sklizeň za vinobraní v kostele, při tzv. dožínkách.

Lidé dříve byli více spjatí s přírodou, protože když se neurodilo, museli se uskromnit. Víím, že mezi vámi jsou vinaři, kteří jste závislí na úrodě, protože je to pro vás zdroj obživy. Proto vás chci všechny pozvat – zvláště vinaře – na krátkou pobožnost.

Společně se vydáme do vinohradu, kde budeme prosit Pána Boha dárce všeho dobra za letošní úrodu a také aby požehnal vaší práci ve vinohradu.

Otec Tomáš

Frantoviny aneb Vzděláváme se podle abecedy

FRANTIŠEK MRÁZEK

D – Desatero Božích přikázání

Ex 20,2–17

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Nezobrazíš si Boha zpodobením ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jméno zneužíval.

Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočnutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Cti svého Otce a svou matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Dt 5,6–21

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Nebudeš mít jiného boha mimo mne.

Nezobrazíš si Boha zpodobením ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech i do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. Šest dní budeš pracovat ... Ale sedmý den je den odpočnutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn... ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.

Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys dlouho byl živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Katechetická formule

Já jsem Pán, tvůj Bůh:

1. Nebudeš mít jiné bohy mimo mne.

2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.

3. Pomni, abys den sváteční světil.

4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.

Nezabiješ.

Nesesmilníš.

Nepokradeš.

Nevydáš proti svému bližnímu
křivé svědectví.

Nebudeš dychtit po domě svého
bližního. Nebudeš dychtit po ženě
svého bližního ani po jeho otroku
nebo po jeho otrokyni ani po jeho
býku ani po jeho oslu, vůbec po
ničem, co patří tvému bližnímu.

Nezabiješ.

Nesesmilníš.

Nepokradeš.

Nevydáš proti svému bližnímu
falešné svědectví.

Nebudeš dychtit po ženě svého
bližního. Nebudeš toužit po domě
svého bližního ani po jeho poli ani
po jeho otroku ani po jeho otrokyni
ani po jeho býku ani po jeho oslu,
vůbec po ničem, co patří tvému
bližnímu.

5. Nezabiješ.

6. Nesesmilníš

7. Nepokradeš

8. Nepromluvíš
křivého
svědectví.

9. Nepožádáš
manželky
bližního svého.
10. Nepožádáš
statku bližního
svého.

Zdroj: <http://www.katechismus.cz/desatero.php>

Trocha humoru na závěr

U zpovědi

„Víte, otče, občas si říkám, že by ta moje tchyně stála za hřích...“

„Pamatuj, synu, nesesmilníš!“

„Kdepak, velebnosti, nezabiješ...“

Výtěžek Tříkrálové sbírky v našich farnostech

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2022

- Bořetice 87 971 Kč
- Kobylí 106 294 Kč
- Vrbice 72 421 Kč

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplatí!

Děkujeme také koledníkům a vedoucím skupinek.

Průběh synody v našich farnostech

Synoda u nás v Kobylí

Loňský rok na podzim byla v církvi zahájena synoda, která leží našemu papeži Františkovi velmi na srdci. Zajímají ho názory nás katolíků ve farnostech, a proto jsme svatého otce vyslyšeli a připojili se ke společnému dílu také v Kobylí. A protože se nás sešlo dost, rozdělili jsme se do dvou skupinek po zhruba deseti lidech. Jedna skupinka si vybrala pro rozjímání a diskuzi na téma „Společně na cestě“ a druhá, kterou vedl Roman Kaszper, téma Slavení. Sešli jsme se celkem třikrát a vždy panovala v obou skupinkách dobrá nálada. O tématu Společně na cestě jsme uvažovali v několika úrovních, a především z pohledu našich osobních zkušeností.

Rodina

Život ve farnosti vnímáme jako život ve vlastní rodině. Každý z nás má svá obdarování, role a úkoly. Cítíme, že uvnitř našeho „kostelního“ společenství bychom měli být na společné cestě. Jde nám přece všem o společný životní cíl. Avšak nechceme ani nemůžeme vyčleňovat ostatní lidi ve farnosti, kteří

pravidelně nenavštěvují bohoslužby. Mnozí z nich mají víru, ale z různých důvodů k bohoslužbám nechodí a mnozí jsou hledající. Shodli jsme se na tom, že také zde platí biblický citát: „Kdo není proti nám, je s námi“.

Dělit se

Vidíme palčivou potřebu se společně setkávat i mimo kostel, více rozvíjet společné aktivity. Angažovat se, nabídnout své vlohy ve prospěch ostatních. A může to být cokoliv. Každý farník něco umí, o co se může podělit s ostatními. Většina z nás se však z různých důvodů obává vystoupit z řady. Pojďme najít odvahu a překonejme okolky a váhavost.

Vzdělání a komunikace

Důležitý rozměr pro náš osobní rozvoj představuje vzdělávání v duchovních věcech. Jak chceme znát Ježíše, když mnohdy neznáme Písmo a další souvislosti? Je třeba se také učit komunikovat a vzájemně informovat nejen v kostele při ohláškách, ale směrem ven do celé farnosti. Často nám „nekosteloví“ lidé těžko rozumí.

Lidé na okraji

Shodli jsme se také na tom, že jsme často nedostatečně vnímaví k životním situacím ostatních farníků. Zvláště těm potřebným. A nemusí to být vždycky ti nejchudší z nás. Potřeby se v různých životních situacích liší a někdy stačí být spolu. Nejlepší způsob je předávat víru přirozenou cestou, pomocí, osobním příkladem, opravdově a autenticky. Jako lidi na okraji vidíme aktuálně děti, mládež a muže. Děti často ostatní v kostele ruší a při bohoslužbách se zpravidla nudí. Mládež sama hledá životní cestu a dlouhodobě se nedaří začlenit ji aktivně do života farnosti. Každopádně bez zapojení dnešních dětí nebude ani zítřejší mládež.

A muži? Chybí asi všude v kostelech, ale ve farnosti jsou. Nemáme na všechno aktuálně recept, ale začít

můžeme uvědoměním si těchto bolestí a na tom můžeme začít stavět. Věříme, že kde je dobrá vůle, tam se najde i cesta.

Konkrétním výsledkem naší „malé farní“ synody má být větší zapojení nás farníků do života farnosti včetně těch na okraji. S radostným srdcem přinášet Ježíše každý den do našich životů a dělit se o tuto radost s ostatními. Prvním počinem u nás v Kobylí může být založení pastorační rady, resp. skupiny farníků kolem otce Tomáše, která v užším kruhu začne realizovat první krůčky na společné cestě.

„Čerpejme ze společné modlitby a eucharistie a budme obrazem živého Boha pro lidi kolem nás.“

Martin Novák

Sdílení – synoda v Kobylí

Slavení eucharistie

Uvnitř společenství

Katolická církev nám nabízí mnoho forem, jak se aktivně zapojit ke slavení eucharistie a jiných liturgií. Od služby ministrantů, lektorů, akolytů, zpěváků a jiných. Zaznamenáváme, že tato možnost aktivní účasti není plně využita v našem farním společenství.

Hledali jsme důvody, proč tomu tak může být:

1. Obavy – často nás omezují, abychom se mohli přihlásit ke službě nebo vůbec vyjádřit svoji účast během slavení eucharistie (bojíme se, že zpíváme falešně, bojíme se vystoupit před lidmi, nemáme organizační talent, málo času).
2. Nedostatečná příprava a organizace – pro správný chod slavení liturgie je nutné, aby ti, co se chtějí zapojit, měli jasný harmonogram a čas na přípravu svých úkolů. Pro lepší zapojení lidu do liturgie (odpověď žalmu) by bylo vhodné před mší svatou vyzkoušet společný nápěv odpovědi žalmu či mít odpovídající technické zázemí (obrazovka s odpovědí žalmu).
3. Nedostatek času.
4. Rovněž není možné, aby všechny služby zastávali titíž lidé, protože hrozí jejich vnitřní „vyhoření“, které by mohlo vést i ke ztrátě motivace vůbec se podílet na slavení eucharistie.
5. Nevyužitý potenciál rodičů a jejich podíl na výchově a slavení domácí eucharistie.

Shodli jsme se, že je vhodné, abychom:

1. Povzbuzovali k překonání strachu z plnění služby eucharistie.
2. Nikdo není dokonalý, ale každý může, jestli chce, plnit aktivní službu. Podílet se na slavení eucharistie by měla být otevřena každému, kdo projeví zájem i přes obavy z „nekvalitního výkonu“.
3. Je vhodné, aby byla pravidelná setkání a školení ve službě lektora (či biblické kurzy), ministrantů a jiných, během kterých se můžeme vzájemně sdílet svoje zkušenosti. Mohly by vést k překonání obav.
4. Je nutná správná organizace, aby bylo se na službu s předstihem připravit.

Duchovní správci

Shodli jsme se na tom, že musíme vyjadřovat vděčnost za to, že v našem farním společenství máme duchovního správce. Obáváme se, že tak tomu nemusí do budoucna být, a proto zapojení laiků do slavení eucharistie bude nutnost. Otázkou zůstává zastoupení kněze v jeho nepřítomnosti při slavení eucharistie. Dále bychom měli vyjadřovat vděčnost za ty, kteří se podílejí na přípravě liturgie, ale i úklidu a výzdobě kostela – jako poděkování je vhodné pořádat setkání jako poděkování za jejich službu.

Mimo farní společenství

Diskutovali jsme rovněž o tom, jak zpřístupnit slavení eucharistie i pro lidi, kteří nechodí na nedělní či jiné pobožnosti či jsou nevěřící. Ze zkušenosti z farnosti víme, že během duchovních aktivit se zúčastňují nebo zapojují rovněž nepraktikující nebo nevěřící v rámci:

1. Konání poutí, venkovních pobožností (křížové cesty, žehnání polím apod.).
2. Nevšední liturgie (krojované hodové mše, roráty, Boží tělo).
3. Duchovní akce – koncerty, farní dny, Tříkrálová sbírka, výlety, tábory s křesťanským zaměřením apod., nevšední seznamování s církví, farností.
4. Fungování komunitního centra ve farnosti s programem pro širokou veřejnost.

Martin Novák

„Na společné cestě“ – průběh synody na Vrbici

V naší farnosti Vrbice, stejně jako v ostatních farnostech proběhla v minulých měsících synoda. Slovo „synoda“ je řeckého původu a významově jej lze přeložit jako „setkání“. Vcelku reálně to odpovídá našemu společenství, které se k naplnění letošní synody sešlo v počtu zhruba 12 osob. Jednalo se o setkání farníků opravdu všech věkových kategorií. Zastoupení měli jak důchodci, lidé v produktivním věku, tak studující mládež. Jako téma našeho synodního setkání jsme si vybrali „Na společné cestě“. Je to téma, které nás ve skupině oslovilo všechny a kterému jsme se chtěli dále věnovat a více jej rozebrat.

V rámci následné diskuse se našim společenstvím nesla hlavní myšlenka, že jsme jako křesťané v naší farnosti uzavřeni před sousedy a spoluobčany. Není to tím, že bychom se před ostatními uzavírali sami a ostatní odvrhovali. Jen nevedeme jako farnost bohatší společenský život v obci, a tím se k lidem bez víry dané v rodině výchovou blíže nedostaneme. S tím je spojen i problém, že křesťanské rodiny ve farnosti pomalu odrůstají a stárnou. Nové mladé to k víře a životu ve farnosti netáhne a nemají ani potřebu na tomto něco měnit. Rádi bychom jako farnost, což jsme si stanovili i jako cíl našeho setkání, zavedli nějaké volnočasové aktivity pro setkávání rodin s dětmi.

Nesmí jít vyloženě o akci zaměřenou pouze na křesťanské a duchovní záležitosti. Spíše se orientovat na společné trávení volného odpoledne s přáteli, kde bude v rámci úkolů a her prováděna i drobná osvěta a vzdělávání dětí z farnosti i mimo ni nenásilnou formou.

Nesmí jít vyloženě o akci zaměřenou pouze na křesťanské a duchovní záležitosti. Spíše se orientovat na společné trávení volného odpoledne s přáteli, kde bude v rámci úkolů a her prováděna i drobná osvěta a vzdělávání dětí z farnosti i mimo ni nenásilnou formou. Za tímto pak vidíme propojení farnosti s širší skupinou rodin. Takto nějak by měla probíhat naše evangelizace a toto je cíl stanovený našim společenstvím. Pro dílčí a detailnější kroky jsme se rozhodli ještě sejít v budoucnu a plánování posunout blíže k realizaci. Tímto vás tedy prosíme o podporu a zejména o modlitbu a těšíme se, že na společném odpoledni někdy v budoucnu se všichni uvidíme.

Jiří Havelka

Synoda 2021–2023 ve farnosti Bořetice

Od listopadu do konce února proběhla i ve farnosti Bořetice farní část synody, kterou svolal papež František. Aktivně se do ní zapojilo 15 farníků, kteří ve třech skupinkách přemýšleli nad třemi různými tématy, které nám synoda nabídla. Jednu skupinku tvořili převážně členové farní rady a ta si vybrala téma „Naslouchání“. Druhá skupinka byla tvořena členy charismatického společenství, tato skupinka se zamýšlela nad tématem „Formovat se v duchu synodality“. Třetí skupinku pak vytvořila mládež, která se setkala nad tématem „Ujmout se slova“.

Zda ponese synoda nějaké plody i u nás ve farnosti, to se ještě uvidí, ale sám za sebe mohu říct, že mě oslovila hloubka členů našeho farního společenství, jako se mi to stalo už vícekrát. Žijete hluboký duchovní život, inspirujete mě svou schopností uvádět ho do skutků, které jsou upřímně křesťanské, křesťansky prosté, plné lidskosti a lidské blízkosti. Uvádí mě v údiv mládež, která je schopná nevědomky formulovat hluboké duchovní myšlenky, které jinak znám od teologicky vzdělaných autorů.

Máme však také mnoho, co ve svém křesťanském životě a naší farnosti vylepšovat. Na každé jednotlivé skupince zazněla potřeba žít víru více společně. A to je velká pravda. Myslím, že žijeme své duchovní životy odděleně. Není pro nás běžné sdílet se o své víře a povzbuzovat se v ní. Také nám chybí touha po tom, žít náš život ve farnosti nějak aktivně.

Dát do služby své dary, které jsem přijal shůry. Tím nemyslím jen službu ve farnosti, ale spíš poslušnost tomu, k čemu nás Bůh stvořil.

Až při psaní tohoto článku mi došla jedna věc. V tématech, které si zúčastnění zvolili, vidím zřetelné Boží vedení. V tom, jakou náhodou došlo k jednotě při hledání témat, a přitom byla volba tajná. A také v tom, že se jedná o témata, která symbolizují to, v čem by měla růst vůbec celá církev u nás v ČR.

Kdo z nás naslouchá Bohu natolik, že ví, kde jsou naše obdarování, a nebo, kde možná byly, ale už nyní nejsou. Čili umíme naslouchat?

Kolik z nás je ochotno kráčet po cestě víry společně, žít víru ve společenství, podepírat ostatní a nechat se podepírat. Konfrontovat svoji víru s vírou ostatních a pokorně se zříct všeho, co není Pravda. Čili kráčíme opravdu spolu, nebo jdeme každý sám?

A umíme se postavit aktivně k věcem týkajícím se víry? Často jsme schopni dát mnoho úsilí do věcí týkajících se našeho hmotného zabezpečení, ale co potřeby našeho ducha nebo potřeby lidí kolem nás? Čili umíme se ujmout slova? Myslím tím být nějak aktivní a nebýt gaučovým křesťanem, o kterých často mluví papež František.

Chci poděkovat všem, kteří si udělali čas a odpověděli na výzvu papeže Františka, který chce naslouchat hlasu církve, kterou vede. Myslím, že náš společný čas byl cenný, plodný a obohacující pro všechny, kteří se zúčastnili. Dovolím si citovat na závěr jednoho nejmenovaného „synodníka“: „Duch svatý tu určitě byl, jinak bych toho tolik nenamluvil.“

Jan Michal

Celostátní setkání mládeže Hradec Králové 9.–14. srpna 2022

- pro mládež od 14 do 26 let
- přihlašování on-line od 3. ledna 2022
- více info na www.celostatnisetkanimladeze.cz

Jak se žije ve farnosti...

BOŘETICE

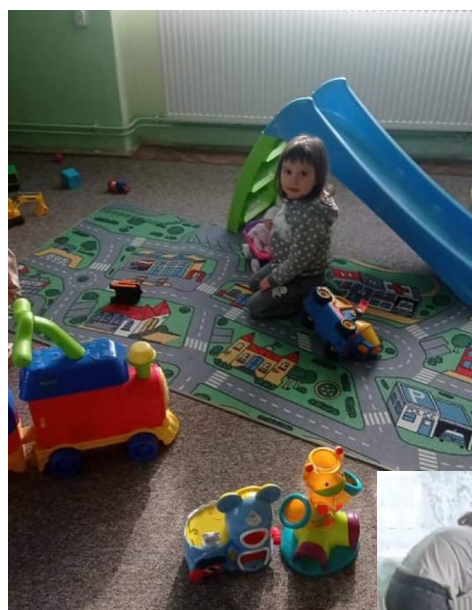
Dětská skupinka na faře v Bořeticích

Farnost Bořetice se připojila k veliké solidaritě a pomoci bořetických občanů, kterou od prvních dnů projevují k současné těžké situaci na Ukrajině. Lidé pomáhají v různých humanitárních sbírkách či vlastní prací, ale zejména při pomoci skupině ukrajinských občanů, kteří zde s námi nyní v Bořeticích žijí. Zástupci farnosti spolu s otcem Tomášem vyhověli žádosti o poskytnutí prostoru pro scházení se dětí předškolního věku, a tak jsme spolu se třemi maminkami ukrajinských dětí vyklidili dvě místnosti na faře, vybavili kobercem a hračkami ze společenství Klubko, drobným nábytkem ze ZŠ. Dokoupili jsme také ještě jeden koberec, farníci darovali další hračky, hygienické a výtvarné potřeby... a koncem března se mohly děti s maminkami na faře začít scházet. Nyní faru navštěvuje zhruba pět dětí spolu s jednou či dvěma maminkami, aby další mohly chodit do práce.

Farnost z vybraných peněz z postní almužny prozatím financuje i obědy pro tyto děti. Obědy jsou z jídelny naší základní školy.

Velmi děkujeme všem, kteří se do příprav prostoru zapojili, ať prací samotnou, materiální, finanční pomocí či modlitbami.

Lenka Kuchyňková

Autorka fotografií:
P. Hudeková

ŽEHNÁNÍ NOVÉ HASIČSKÉ ZBROJNICE V BOŘETICÍCH

• POJĎTE S NÁMI SLAVIT! •

sobota 7. května 2022 od 13.00

• 13.00 MŠE SVATÁ •

• 14.00 SLAVNOSTNÍ PRŮVOD •

• 15.00 OCENĚNÍ ČLENŮ SDH BOŘETICE •

• 15.30 POŽEHNÁNÍ NOVÉ HASIČSKÉ ZBROJNICE
A DOPRAVNÍM AUTOMOBILŮM •

• 15.45 PROHLÍDKA HASIČSKÉ ZBROJNICE •

• HUDEBNÍ PROGRAM – HORENKA •

• OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO •

Jak se žije ve farnosti...

KOBYLÍ

Postní duchovní obnova 2022

Na pátek 4. 3. 2022 jsem se těšila dlouho dopředu – mši svatou v 18 hod totiž začínala postní duchovní obnova vedená P. Josefem Mendelem, salesiánem z Českých Budějovic. Na mši svatou navázala první z přednášek. Duchovní obnova pokračovala v sobotu 5. 3. dopoledne. Otec Josef mimo jiné mluvil o synodních tématech, farnosti a rodině. Mě osobně zasáhlo několik věcí, které na těchto přednáškách zazněly...

Třeba příběh, kdy se během synody ve farnosti otce Josefa jedna z diskutujících (paní asi 80 let) svěřila, že mnohokrát chtěla něco k dění ve farnosti říct... ale nikdy to neřekla, protože měla pocit, že by ji nikdo neposlouchal...

Ještě silnější podnět k zamyšlení byla reprodukce promluvy papeže Františka, která zazněla před polední modlitbou Anděl Páně na svátek Svaté rodiny (vyšla i v Katolickém týdeníku) – Jako ve Svaté rodině „Ty“ má přednost před „Já“.

Uvědomila jsem si potřebu naslouchání druhým, nutnost dávat lidem kolem sebe prostor vyjádřit se, nezbytnost dialogu... Ne všechna témata byla pouze vážná – společně jsem se srdečně nasmáli při vzpomínání na veselé zážitky spojené s knězi, kteří působili v našich farnostech...

Byl to krásně (a užitečně) strávený čas ve společenství farníků z Kobylí, Bořetic a Vrbice... a zejména otce Josefa. Věřím, že se i příští rok podaří Postní duchovní obnovu uspořádat.

Už teď se těším.

Přijďte taky! Stojí to za to.

Soňa Čejková

Autorka fotografie: S. Čejková

Jako ve Svaté rodině: „Ty“ má přednost před „Já“

Promluva papeže Františka před polední modlitbou Anděl Páně na Svátek Svaté rodiny

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes slavíme Svatou rodinu z Nazareta. K tomu, aby Bůh přišel mezi nás, si vybral tuto skromnou a prostou rodinu. Zkusme chvíli rozjímat o kráse tohoto tajemství a zdůrazněme také dva konkrétní aspekty pro naše rodiny.

Za prvé, rodina je příběh, ze kterého pocházíme. Každý z nás má svou vlastní historii, nikdo se nerodí kouzelně z ničeho, pomocí kouzelné hůlky, každý z nás má svůj příběh a rodina je tím příběhem, ze kterého pocházíme. Evangelium dnešní liturgie nám připomíná, že Ježíš je také synem s rodinnou historií. Vidíme ho, jak cestuje s Marií a Josefem do Jeruzaléma na velikonoční svátky; pak dělá starosti své matce a otci, kteří ho nemohou najít. Když ho najdou, vrací se s nimi domů (srov. Lk 2,41–52). Je krásné vidět, jak se Ježíš vplétá do sítě rodinných vztahů, jak se rodí a roste v objetí a péči svých rodičů. To je důležité i pro nás: pocházíme z historie protkané pouty lásky a člověk, kterým jsme dnes, se nezrodil ani tak z hmotných věcí, které jsme získali, ale z lásky, kterou jsme obdrželi v lůně rodiny. Možná jsme se nenarodili do výjimečné, bezproblémové rodiny, ale je to naše historie – každý musí myslet na to, že je to moje historie – jsou to naše kořeny: když je přerušíme, život uschne! Bůh nás nestvořil, abychom byli osamělými jezdci, ale abychom kráčeli společně. Děkujeme mu a modleme se za naše rodiny. Bůh na nás myslí a chce, abychom byli pohromadě: vděční, jednotní, schopní zachovat si své kořeny. A my se nad tím musíme zamýšlet – nad naší vlastní historií.

Druhý aspekt je tento: být rodinou se učíme každý den. V evangeliu vidíme, že ani ve Svaté rodině nejde všechno dobře: objevují se nečekané problémy, trápení, utrpení. Svatá rodina, jak ji vidíme na svatých obrázcích, neexistuje. Marie a Josef ztratili Ježíše a úzkostlivě ho hledali, aby ho našli až po třech dnech. Když pak sedí mezi učiteli v chrámě a odpovídá, že se musí věnovat záležitostem svého Otce, nechápou to. Potřebují čas, aby svého syna poznali. Stejně je to i pro nás: každý den se v rodině musíme učit naslouchat jeden druhému a vzájemně se chápat, jít společně, čelit konfliktům a těžkostem. To je každodenní výzva, kterou lze získat správným přístupem, drobnými pozornostmi, jednoduchými gesty, péčí o detaily našich vztahů. Také nám velmi pomáhá mluvit v rodině, mluvit u stolu, dialog mezi rodiči a dětmi, dialog mezi sourozenci, pomáhá nám to žít tento rodinný kořen, který pochází od prarodičů. Tedy dialog s prarodiči!

A jak to máme udělat? Sledujeme Marii, která v dnešním evangeliu říká Ježíšovi: „Tvůj otec a já jsme tě hledali.“ (v. 48) Tvůj otec a já. Neříká já a tvůj otec: před já je ty! Naučme se toto: před já je ty. V mém jazyce existuje přídavné jméno pro lidi, kteří nejprve říkají „já“ a pak „ty“... „Já, já, a se mnou, a pro mě, a v můj prospěch.“ Jméno pro lidi, kteří jsou takoví – nejdřív já a pak teprve ty. Ne, ve Svaté rodině je to nejprve ty a pak já. Abychom zachovali harmonii v rodině, musíme bojovat proti diktatuře já, když se já nafoukne. Je nebezpečné, když místo abychom si naslouchali, se navzájem obviňujeme z chyb; když se místo péče o druhé soustředíme na své vlastní potřeby; když se místo rozhovoru s druhými izolujeme s mobilními telefony – je smutné vidět rodinu u oběda, kde má každý svůj mobil, aniž by spolu mluvili, každý se baví se svým mobilem; když se navzájem obviňujeme, opakujeme stále stejné fráze, rozehráváme již okoukanou hru, kde každý chce mít pravdu, a nakonec nastane studené ticho. To ostré, chladné ticho po rodinné hádce, to je ošklivé, velmi ošklivé! Opakuji jednu radu: večer, po všem, se vždycky usmířit. Nikdy nechodte spát, aniž byste uzavřeli mír, jinak druhý den vypukne „studená válka“! A to je nebezpečné, protože to odstartuje příběh výčitek, příběh zášti. Kolikrát bohužel konflikty vznikají a rostou z příliš dlouhého mlčení a nevyslyšeného sobectví v domácnosti! Někdy dokonce dochází k fyzickému a morálnímu násilí. To rozbíjí harmonii a ničí rodinu. Přejděme od „já“ k „ty“.

V rodině musí být důležitější ono „ty“. A každý den se prosím společně pomodlete, pokud se o to můžete pokusit, a požádejte Boha o dar pokoje v rodině. A my všichni – rodiče, děti, církve, občanská společnost – se snažme a podporujme, braňme a střežme rodinu, která je naším pokladem!

Kéž Panna Maria, žena Josefa a matka Ježíše, ochraňuje naše rodiny.

Přeložil Petr Vacík , převzato z radia Vatikán

Představení prvokomunikantů v Kobylí.
Autorka fotografií: S. Čejková

Jak se žije ve farnosti...

VRBICE

Společně vše zvládneme snadněji

Všimli jste si toho, že když jde do tuhého (ať už to je tornádo, nebo konflikt na Ukrajině) stále se najde spousta dobrých lidí, kteří jsou ochotni na úkor svého času, komfortu, nebo vlastních financí, obětovat se pro druhé? Mnozí z nás si pak řeknou, že to s tou společností a s námi není zas až tak špatné, nad ukřivděnými výrazy „flastenců“ mávneme rukou a zakroutíme hlavou, a každý dle svých možností pomůže.

Pozitivní také je, že se v těchto případech bourají také žabomyší války mezi občany, obcemi a farnostmi (já, jako čistokrevná náplava, to vnímám velmi citlivě) a navzájem si podporujeme aktivity.

Vezměme si prosím z toho do budoucna to dobré. V budoucnu totiž budeme muset začít úzce spolupracovat, abychom vůbec přežili (myšleno farnosti). Je potřeba, aby všechny naše tři farnosti byly aktivní.

Dále je zřejmé, že po nešťastných církevních restitucích se rozevírají pomyslné nůžky mezi církví a státem.

Je tedy více než jasné, že se už nyní musíme připravit na to, abychom farnosti uživili. Představa, že nám někdo pomůže, je opravdu velmi naivní.

Také je více než jasné, že to „společně“ v nadpisu článku je myšleno ve více rovinách – společně v rámci jednotlivých farností, společně všechny tři farnosti, společně zástupci všech tří obcí. Již nyní je nutné začít činit kroky, aby nám po roce 2030 nezůstaly oči pro pláč.

Tomáš Bílek, starosta vrbecký

Autor fotografie: T. Bílek

Ježíškova cesta z Vrbice do Kobylí...

Další krásný počín (po Křížkách v Bořeticích) – v době, kdy jsou téměř všechny společenské akce omezené, plesy a zábavy zrušené, je třeba hledat společenské vyžití jinde. A nejlépe to spojit s pobytem v přírodě, na čerstvém vzduchu, se svými blízkými, s trochou poučení nebo zopakování...

Děti se ihned nadchly pro hru začínající na Vrbici a končící v Kobylí, že budou stopovat a vymýšlet, kterou cestou se půjde k dalšímu zastavení. Že spolu budou plnit úkoly, kdo toho bude vědět o Ježíškovi nejvíc, a hlavně že spolu stráví prima odpoledne. Kdo toho kolik věděl, kdo komu při plnění úkolů více pomáhal, vlastně ani nevím – my dospělí to vzali hlavně jako společenskou událost, byli rádi, že si spolu můžeme poklábosit a rozebrat různá témata. A tak jsme pvlávali kousek za skupinkou dětí, které nás neomylně vedly terénem podle dané mapky. Ale k cíli jsme všichni dorazili. A spokojení.

2 v 1, 3 v 1? Já myslím, že těch přidaných hodnot bylo mnohem více.

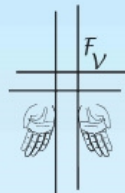
Vždy záleží na tom, jak se člověk na danou „věc“ podívá, jak ji uchopí... Přeji nám všem, abychom se uměli vždy podívat tím správným směrem a dobře ji s Boží pomocí využít ku prospěchu sebe i ostatních...

Dagmar Huňarová

Autorka fotografie: D. Huňarová

Obec Vrbice a Farnost Vrbice Vás srdečně zvou na
SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL VRBICE
pátek 27.5. - neděle 29.5. 2022

Program:

pátek 27.5.2022

- 18:00 Mše svatá s folklórním doprovodem, duchovní obnova - Karel Satoria**
20:30 Taneční zábava na sóle s DH Glória -
výtěžek bude věnován na projekty spojené s Ukrajinou

sobota 28.5.2022

- 9:30 Mše svatá, duchovní obnova - Karel Satoria**
13:00 - 17:30 Den otevřených dveří v ZŠ, MŠ a Muzeu
18:00 Sólo za KD - koncert The Coffees, Quanti Minoris a Vítův brácha -
výtěžek bude věnován na projekty spojené s Ukrajinou

neděle 29.5.2022

- 10:00 Slavnostní mše svatá spojená s prvním svatým přijímáním, Kamínek**

www.vrbice.cz

Seminář Život v Duchu

JAN MICHAL

Duch svatý je osobou Boží trojice, která je pro nás, jako křesťany, asi největší záhadou. V Jeho moci a Jeho síle kázali proroci Starého zákona, stejného Ducha vydechl Ježíš na kříži a tento Duch byl pak silou, která zrodila prvotní církev.

Seminář „Života v Duchu“ podle otce Sieverse vznikl v 70. letech a od té doby mění životy mnoha lidí po celém světě. Je to dva a půl roku, co jsme prožili tento seminář také v našich farnostech. Šestnáct se nás zúčastnilo 10týdenní obnovy, která vyvrcholila před Vánocemi modlitbou za vylití Ducha svatého. Mnoho z nás, kteří jsme touto obnovou prošli, ji popisujeme jako zásadní zlom v našem duchovním životě. Mnozí jsme díky semináři poznali Bibli jako živé Slovo a dodnes se snažíme každý den rozjímat alespoň kousek Božího slova. Ne proto, že by to zajistilo vstupenku do nebe, ale proto, že se stalo něčím co pohání náš život. Je olejem pro lampy našeho života.

Nyní chceme tento seminář znovu nabídnout. Není ničím nezbytným pro naši farnost. Pokud se chceme dostat do nebe, pak vím jistě, že sv. Petr nám nebude kontrolovat prezenčku, jestli jsme absolvovali podobný seminář...

Ducha svatého jsme přijali všichni při křtu. K tomu už nikdo nic nepřidá. Pokud ale patříte mezi lidi, kteří by chtěli vidět, jak Boží moc sestupuje na tuto zem, pokud patříte mezi lidi, kteří s obdivem pročítají Skutky apoštolů, pokud patříte mezi ty, co nemohou najít pevnou půdu pod nohama v dnešní nestabilní době, pokud si myslíte, že Bůh toho musí mít v ruce víc než nedělní mši a páteční půst, pokud chcete udělat další krok na cestě víry, někam se zase posunout, pak je tento seminář pro Vás.

Začínáme po velikonočních svátcích a čeká vás 10 týdnů, kdy byste měli každý den věnovat alespoň 15 minut četbě a rozjímání vybraného úryvku Písma, každý týden setkání s přednáš-

kou a sdílením ve skupinkách.

V průběhu semináře vás čeká také modlitba za vnitřní uzdravení, generální zpověď nebo modlitba za vylití Ducha svatého.

Seminářem vás provede jáhen František, Otec Tomáš a Otec Jiří Topenčík z farnosti Šitbořice.

Hospodinova ruka na mě spočinula, Hospodin mě v duchu vyvedl a přivedl do širokého údolí, které bylo plné kostí. Pak mi poručil jít kolem nich dokola – bylo jich totiž na širém poli velmi mnoho a byly už velmi vyschlé a řekl mi: „Synu člověka, mohou tyto kosti ožít?“

Odpověděl jsem: „Pane, Hospodine, ty to víš!“

Pak mi pravil: „Prorokuj o těchto kostech! Řekneš jim: Suché kosti, slyšte Hospodinovo slovo!“

Tak praví Pán, Hospodin, těmto kostem: Vdechnu vám dech života a znovu ožijete. Dám na vás zase šlachy, přikryji vás masem, potáhnu vás kůží, dám vám dech života a ožijete. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.“

Při křtu jsme dostali dar Ducha svatého v metaforické podobě semínka a ono od té doby v nás více nebo méně roste. Není potřeba ho čas od času pořádně zalít? :-)

Jan Michal

Farnost se baví

K papeži vejde sekretář a říká: „Vaše svatosti, v čekárně sedí starý žid. Čekal dva týdny, odmítl odejít, požádal o audienci.“ „Dobře, ať vstoupí.“ Vstoupí takový velmi starý žid, takový archetypální. Papež se ptá: „Jak vám mohu pomoci?“ Žid vytáhne složený kousek papíru z kabátu. Rozloží jej a na něm reprodukce Poslední večeře. Ukazuje obraz papeži a ptá se: „To jsou vaši lidé?“ Papež hrdě odpovídá: „Naši! Proč se ptáš?“ „Neuhradili účet.“

V hodině náboženství vypráví katechetka o povolání učedníků. „Petr byl prostý rybář, když ho však Ježíš povolal, zanechal svého povolání a stal se...?“ „Policistou,“ vykřikl Jiříček. „Policistou?“ díví se katechetka, „jak jsi na to přišel?“ „No, Ježíš mu přece řekl: Od této chvíle budeš chytat lidi.“

Zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

MARIE MICHALOVÁ

Trvalo to víc než sto let, než Svatý otec a biskupové 25. března 2022 o slavnosti Zvěstování Páně zasvětili Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie tak, jak to Panna Maria žádala ve Fatimě už 17. července 1917. Dříve to z diplomatických důvodů nešlo, ale svět tak mohl být ušetřen bludů, které do světa rozšířilo komunistické Rusko, a také další světové války. Vždy, když v minulosti papež a biskupové zasvěcovali svět nebo své národy Matce Boží, naplňovalo to ctitele Panny Marie velikou radostí a cítili se v bezpečí v jejím náručí, které s láskou chovalo také malého Ježíše a kde byl i On vždy v bezpečí. Zasvěcení Ruska a samozřejmě i trpící Ukrajiny a celého světa nás i dnes povzbuzuje k naději, že s pomocí Boží Trojice a Panny Marie zvládneme všechno, co nás čeká.

Panna Maria tehdy z téhož důvodu také prosila všechny věřící o smírné svaté přijímání o prvních sobotách.

Jedná se o pět po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci jako patero zadostiučinění za pět urážek proti jejímu Neposkvrněnému Srdci.

Jsou to:

1. rouhání proti Neposkvrněnému Početí Panny Marie,
2. rouhání proti jejímu Panenství,
3. rouhání proti jejímu Božskému Mateřství,
4. rouhání těch, kteří otevřeně zasévají do srdcí dětí lhostejnost a nenávisť vůči Matce Boží a
5. urážky těch, kteří ji hanobí v jejích obrazech a sochách.

Jak prožívat prvních pět sobot? Podmínkou plodného prožití je svatá zpověď před nebo po první sobotě a v ten den svaté přijímání na smír, pět desátek růžence a 15 minut rozjímání o tajemství růžence (jednoho nebo víc), vše s úmyslem smíru za urážky Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Příběh první: Igor z Prahy, 58 let, hledač

Hledá pravdu a fascinuje ho duchovno. Ve svém bytě během let nashromáždil sochy a obrazy všech možných duchovních autorit od Buddhy až po Krista, a ačkoliv byl Ježíš Kristus až posledním poznaným v řadě, čím dál tím víc ovládá jeho životní prostor. Igor vyhledává kříže, kostely, a především Kristovu tvář. A také Pannu Marii. Mluví o Bohu Otci, o kráse přírody, kráse lidí a pořád vyznává svůj vztah k Bohu, na kterého se nesmírně těší.

Příběh druhý: Tomáš z Prahy, 32 let, milovník příběhů a spisovatel

Je dítětem této doby, po rozvodu rodičů žili několik let s maminkou velmi skromně, pak měl dobrý nápad na podnikání a v krátké době zbohatl. Když poznal, že mu bohatství zatemnilo rozum a zpychl, skončil s podnikem a všechno rozdal. Při jednom výstupu na vysokou horu mu jeho italský kamarád řekl, že než sedne k psaní, měl by se vždy nejdřív pomodlit, a tak ho poslechl. Teď se každé ráno venku dívá vzhůru a svěřuje své myšlenky a slova Bohu. A co víc, moc se těší na smrt a na své setkání s Bohem. Říká, že se u něj všechno soustřeďuje na tento okamžik.

Příběh třetí: Žena od nás, 40 let, radostná a úspěšná

Oslovila mě kvůli odsloužení mše za duši svého zemřelého tatínka, a přitom jsme se daly do hovoru. Mluvila o svém vztahu k Bohu a že si s ním každý den povídá. Přitom zářila a radila mi, abych to taky zkusila, že Bůh je ohromný a že jí moc pomáhá ve vztazích s ostatními lidmi. Byla jsem šťastná z jejího štěstí, ale zároveň mě dosud neopustila myšlenka na to, jak si asi takový člověk mimo církve představuje, co my v té církvi vlastně děláme?

Příběh čtvrtý: Muž od nás, 51 let, pokřtěný a lačný Boha

Doposud všechno, co zavánělo kostelem, i se svou manželkou odmítal. Vše bylo umocněno stále se zhoršujícím vztahem mezi manželkou a jeho matkou, které nic není dost dobré a samozřejmě do toho patří i výčitky ohledně chození do kostela. Nedávno však přišla nemoc a jeho myšlenky najednou měly víc času. Začal přemýšlet o příčinách všech věcí a spolu se svým švagrem začali debatovat také o Bohu.

V krátkém čase se zahloubal do poslechu různých přednášek. Teď má často v uších sluchátka a poslouchá Bibli. Se svou maminkou se snaží mít trpělivost. Má obrovskou chuť se dělit o své poznatky. Například se svou dcerou, která ho nejdřív „odpálkovala“, ale když zjistila, že se tatínek nezbláznil, vyslechla si jeho poznatky o putování Izraelitů a všeho toho, co, jak on říká, mu dává veliký smysl.

Všichni čtyři jsou hledající, všichni čtyři, když mluví o Bohu, dívají se do nebe a září. A všichni čtyři nemohou o svém hledání a poznání mlčet.

Marie Michalová

Pomáhají lidem najít cestu k dobru

Začátkem února se v médiích objevila zpráva, že vzniká nadace se vstupním kapitálem 1,8 miliardy Kč, což ji řadí na první místo v ČR. Majetek v této astronomické výši vložili a za vznikem 3WFoundation stojí podnikatelé a investoři Adam, Mariusz a Valdemar Wałachovi. Bratři Adam, Mariusz a Valdemar Wałachovi začali společně podnikat v roce 1990, kdy založili na Těšínsku firmu Walmark, a taky stojí za nealkoholickými nápoji pod značkou Relax. Před několika lety firmu prodali, aby se mohli věnovat dalším aktivitám.

Proč o tom píšu? Velmi mě nadchla idea a základní kameny této nadace. Jak říká Adam Wałach v tiskové zprávě: „Křesťanství pro nás znamená především živou víru v Ježíše Krista. Z vlastní zkušenosti víme, že víra může změnit lidské srdce a probudit v člověku větší ohleduplnost a zájem o druhé. Podporujeme křesťanské projekty, protože se domníváme, že právě proměna lidského srdce je klíčem k pozitivní změně jednotlivce i celé společnosti. Z této skutečnosti potom vycházejí obecně platné hodnoty, jako jsou láska, solidarita, pomoc druhým, dobrota a dobročinnost. Tedy hodnoty, které v dnešní uspěchané a odosobněné době velmi potřebujeme.“

Myslím, že už jenom tato slova nám mohou být inspirací a oporou vyjít ven a sloužit lidem. Postní doba a bohužel i události kolem války na Ukrajině nás k tomu přímo vybízí. Jestli byste se chtěli seznámit s bratry Wałachovými, poznat jejich myšlení, důvody jejich aktivit, pak vřele doporučuji rozhovor, který s nimi natočil Michael Rozsypal v DVTV. Více na www.aktualne.cz/dvtv.

Roman Kaszper

Zprávy z brněnské diecéze

Pastýřský list Otce biskupa Vojtěch k 245. výročí založení Biskupství brněnského

„Rodina, farnost, diecéze“

Milé sestry, milí bratři,
po prožití vánočních svátků vstupujeme do dobrodružství dalšího roku. Čekají nás věci dobré i ty horší, o kterých dnes ještě nic netušíme. Zároveň si v něm však budeme připomínat události, které se sice staly někdy v minulosti, ale i dnes pro nás mají velký význam a jsou příležitostí k zastavení a třeba i k oslavě. Tak nějak vnímáme narozeniny i důležité historické mezníky. Na prahu tohoto roku chci připomenout jubileum, které se dotýká každého z nás – 245. výročí ustavení biskupství v Brně, zřízené bulou papeže Pia VI. dne 5. prosince 1777.

My žijeme, pracujeme a modlíme se na území některé z jeho 450 farností, do které nás Pán pozval, abychom zde vydávali dobré ovoce. To nejlepší, jakého jsme schopni. Současně však patříme do velkého společenství univerzální církve, k němuž na celém světě náleží více než miliarda katolíků. Život tohoto společenství každý z nás rozvíjí a obohacuje svými schopnostmi, svou věrností Kristu, svou ochotou ke službě Bohu i druhým.

Místem, kde se to děje především, je rodina a farnost.

Péči o rodinu a farnost jsem stanovil na začátku své biskupské služby jako priority a prostředek rozvoje našeho společenství ve vztahu mezi sebou a k Bohu. Dnes bych rád toto zaměření rozšířil ještě o jednu oblast, a tou je diecéze. Tedy aby naším společným zájmem byla péče o rodinu, farnost a diecézi.

Jak stručně charakterizovat diecézi? Je to část Božího lidu, svěřeného do pastýřské péče biskupovi, který ji ve spolupráci s kněžími vykonává jménem Krista pod papežovou autoritou. Diecéze je vymezena určitým územím a zahrnuje všechny věřící, kteří na tomto území přebývají. V diecézi žijeme své životní povolání, vytváříme velkou rodinu, která svědčí o Bohu a žije k jeho slávě. Pán Ježíš nechtěl, aby vztah k Bohu byl pouze izolovanou záležitostí jednotlivce, ale aby vztah k Bohu vytvářel církev jako společenství lidí. Ať již v rodině, ve farnosti nebo v diecézi. Každá diecéze je jedinečná svou historií, svou katedrálou, tedy hlavním místem učitelského úřadu biskupa, svou tradicí, světci, kteří ji obývali a ovlivňovali, také kněžími, vzdělávacími institucemi či umělci.

Je jedinečná každým, kdo v ní žije a obohacuje tím, čím byl sám obdarován. Je jedinečná každým z nás.

V diecézi je k dispozici také souhrn služeb, které nemůže poskytovat sama farnost. Patří k nim diecézní charita s desítkami pracovišť na pomoc lidem v nouzi, odborníci na biskupské kurii, kteří jsou připraveni pomáhat farnostem v oblasti ekonomické, právní či stavební, i specializovaná centra, jako je katechetické, centrum pro mládež, pro rodinu a pro pastorační – to zahrnuje také péči o nemocné či vězněné. Důležitou oblastí je také církevní školství všech stupňů, manželská, rodinná nebo pedagogicko-psychologická poradna, v jiné oblasti zase Diecézní archiv, knihovna, muzeum a řada dalších subjektů.

V této souvislosti děkuji vám všem, kteří se za diecézi a její dobré fungování na všech úrovních modlíte, vám, kteří ji jakýmkoliv způsobem podporujete, ale zvláště vám, kteří se na jejím chodu konkrétně podílíte. Děkuji i vám všem, kteří se modlíte za svého biskupa a nyní také za jeho nástupce.

Se starostí o diecézi mne tíží jedna věc, která se dotýká nás všech. Je to klesající počet duchovních povolání.

Loni byl vysvěcen jeden jáhen, jeden kněz a do semináře byl za naši diecézi přijat pouze jeden kandidát. A tak vás prosím rovněž o modlitby za nová povolání ke kněžství. Prosím

i o modlitby za kněze ve vašich farnostech, aby věrně obstáli v náročné službě, a i v této složité době vydávali svědectví o Kristu.

A co udělat pro budoucnost naší diecéze, aby byla plná naděje, nejen v tomto jubilejním roce, ale i ve všech dalších? Možná právě o tom píše svatý Pavel ve svém dopise křesťanům v Kolosách. Jeho dopis by se dal parafrázovat asi takto: „Tou nadějí jste vy, duchovně i tělesně plodní věřící, kteří projevujete milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Vy, kteří dokážete vzájemně spolupracovat na všem, co je dobré. Vy, kteří se dokážete i ve své různosti respektovat a navzájem si odpouštět lidská provinění tak, jako je odpouští Bůh vám. Jste to vy, kteří jste poznali Boží lásku a radujete se z ní tak, že se stala ústřední hodnotou vašeho života a cestou k dokonalosti. Jste to vy, kterým v srdci nevládne zdánlivý pokoj bohatství a moci, ale pokoj Kristův. Vy, kteří jste za něj vděční, a vyzařuje z vás. Vy, kteří se nebojíte slyšet a přemýšlet o slovech, která vám říkají druzí, a žijete v reálném světě, do kterého jste zasazeni. Jste to vy, kteří se snažíte svým životem zpívat Bohu písně vděčnosti a vším, co říkáte a konáte, se připojujete k tomu, čím opěvoval svého Otce Ježíš Kristus.“

A tak vám všem přeji, aby se hojnost radostné důvěry a schopnosti unést své kříže stávaly zdrojem požehnání pro blízké i vzdálené lidi. Přeji vám moudrost dívky, která s radostí přijímala vše, co si přál Hospodin, a mohla se tak stát Ježíšovou matkou. Vždyť i my jsme s ní pozváni, aby skrze naši víru, moudrost a odevzdanost do

Boží vůle přicházel do našeho světa Ježíš. Jen on je zárukou rozvoje života každého z nás, rozvoje rodiny, farnosti, diecéze i celé církve.

K tomu vám na přímluvu Panny Marie i našich patronů sv. Petra a Pavla ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch

Velikonoce je během války třeba slavit zvlášť intenzivně

I v této situaci můžeme se radovat, odpočinout si a slavit

V době, kdy lidé umírají jen několik stovek kilometrů od nás na válečné frontě a kdy hledáme jak nejlépe otevřít svá srdce i domovy těm, kdo přišli o všechno, si člověk klade otázku, zda má právo se z něčeho radovat, zda může odjet na dovolenou, zda smí slavit sváteční dny. Jakoby nás svědomí začínalo obviňovat, že není správné žít obyčejným životem. Ale odpověď na položené otázky zní: Ano, i v této situaci můžeme se radovat, odpočinout si a slavit.

Válka chce převálcovat běžný život

P. Petr Beneš, CSsR. ve svém nedávném kázání zmínil, že když roku 1914 vypukla první světová válka, Franz Kafka si ve svém deníku poznamenal: „Německo vyhlásilo Rusku válku – odpoledne hodina plavání.“ Tento kněz k tomu připojil: „Proti válce je třeba kázat mimo jiné kvůli tomu, že chce převálcovat běžný život, že hraje s velkými slovy, pojmy, vyžaduje pozornost, a přitom užívá z života, který přece má tolik dobrého i v tom zdánlivě malém.“

Bolest lidí nebude mít poslední slovo

Blížící se velikonoční svátky je ve válečném roce třeba slavit zvlášť intenzivně. Jsou to dny naděje, že bolest lidí nebude mít poslední slovo. Velikonoce jsou příležitostí zahlédnout, že Bůh v Ježíši sestoupil do každého lidského trápení, aby v něm člověk nezůstal sám. Jsou časem, kdy můžeme znova uvěřit, že život smrtí nekončí.

Velikonoce jsou svátky radosti, kterou si nesmíme nechat vzít.

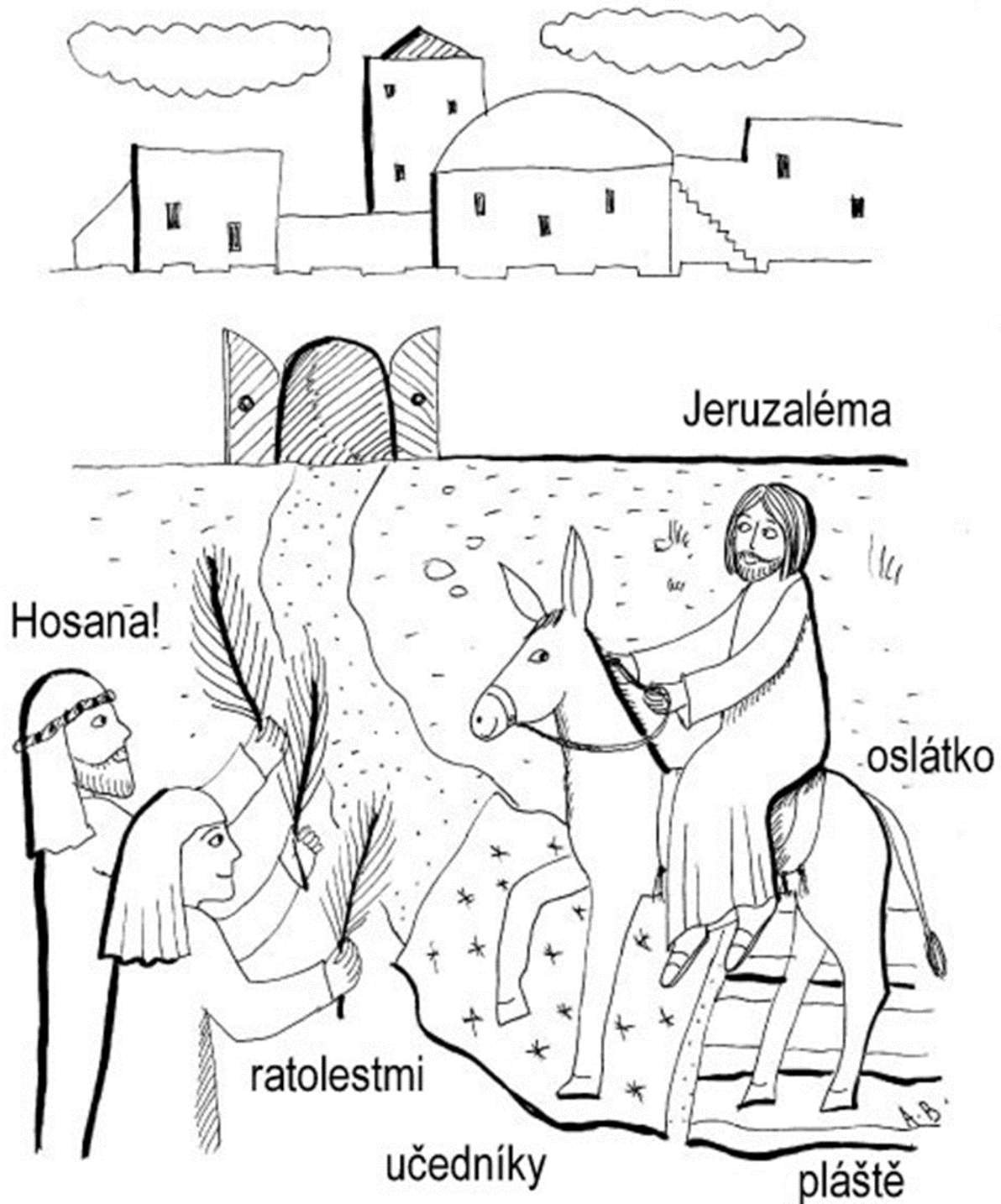
Požehnané poslední dny postu, požehnané svátky zmrtvýchvstání Páně!

P. Radek Tichý

Dětské okénko

LENKA KUCHYŇKOVÁ

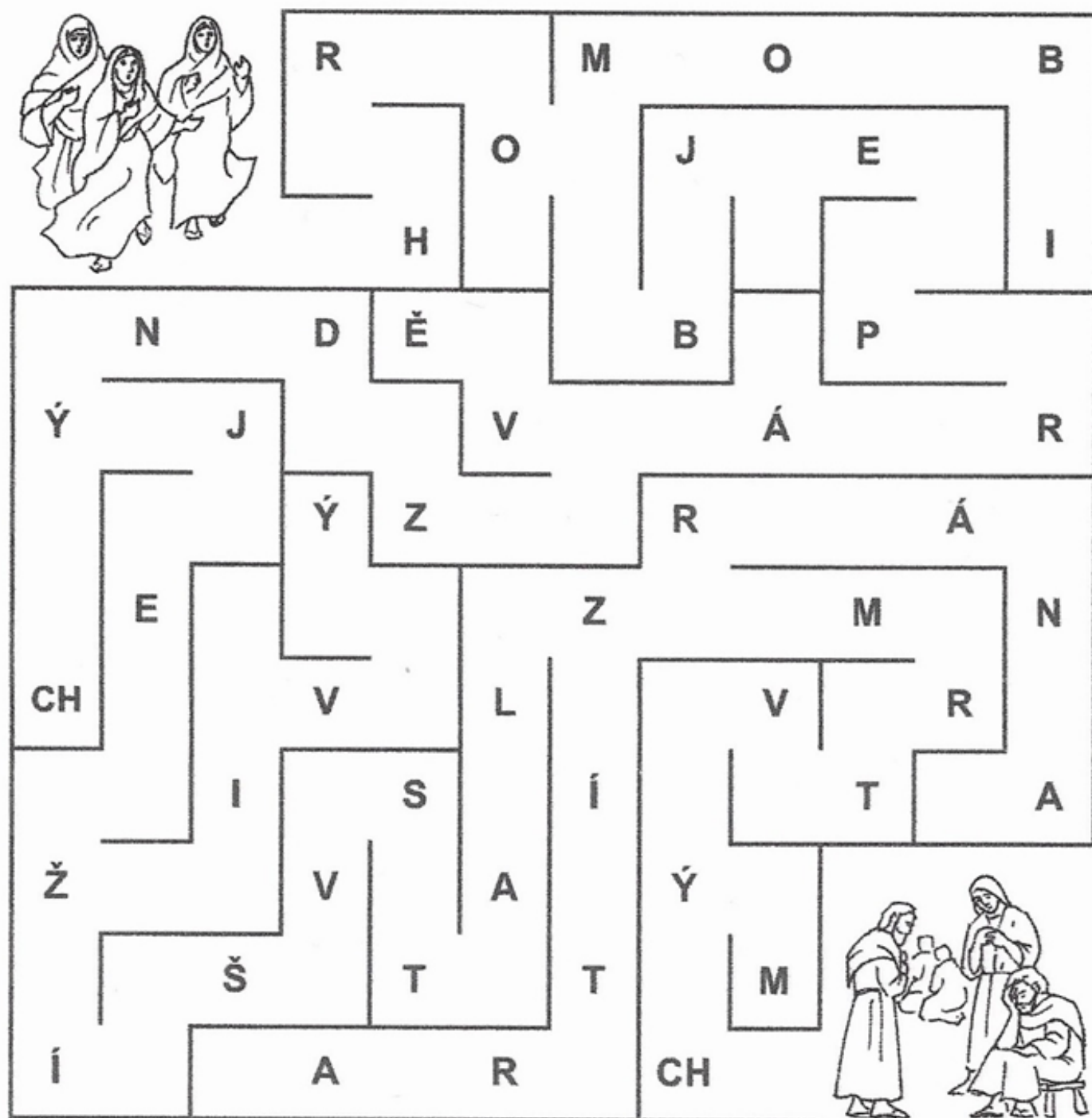
KVĚTNÁ NEDĚLE

Pán Ježíš šel se svýmido Jeruzaléma. Když přišli k jedné vesnici, která už byla blízko Jeruzaléma, poslal Pán Ježíš dva učedníky do té vesnice. Řekl jim: „Ve vesnici najdete uvázané Odvažte ho a přiveďte ke mně.“ Učedníci šli a přivedli oslátko k Pánu Ježíši. Pán Ježíš si na něj sedl a jel na něm do

Kolem cesty stálo mnoho lidí. Vitali Pána Ježíše, prostírali mu na cestu své, mávali mu zelenými a volali: „.....“

Najdi cestu bludištěm, která dovede ženy k apoštolům. Z písmen na cestě získáš tajenku. Jakou zprávu chtěly ženy apoštolům sdělit?

TAJENKA: _____

Oslava 800 let

OD PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY
O OBCI BOŘETICE

23.–24. ČERVENCE 2022

V SOBOTU MŮŽETE NAVŠTÍVIT BUDOVY
ZÁKLADNÍ I MATEŘSKÉ ŠKOLY, MÍSTNÍ FARU,
NOVOU HASIČSKOU ZBROJNICI ČI OBECNÍ ÚŘAD,
KDE BUDE PŘIPRAVENO MNOHO
VZPOMÍNKOVÝCH FOTOGRAFIÍ. NA SÓLE NA VÁS
BUDE ČEKAT BOHATÝ KULTURNÍ PROGRAM A NA
SUCHU TAKY NEZŮSTANEME – VÍNO OD MÍSTNÍCH
VINAŘŮ POTEČE PROUDEM!

NEDĚLE PATŘÍ JIŽ TRADIČNĚ POUTI KE SV. ANNĚ.

NOC KOSTELŮ

*Za dne ať Hospodin dává
svou milost, celou*

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

Srov. Ž 42,9

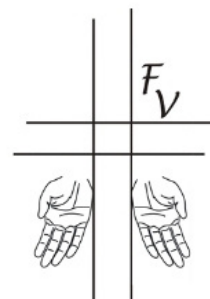
10.06.22

Kostel sv. Jiljí na Vrbici

Program:

začínáme v 18:30 mší svatou

... následují ...

hudební vystoupení a přednášky:

19:30 Klarinetový kvartet

19:50 Jak se opravoval kostel

Ing. Arch. Hana a Milan Nytrovi, Tomáš Bílek

20:50 Bacha na cimbál

21:20 Přehlídka liturgických oděvů

22:00 Kamínek

chvíle na rozjímání

WWW.NOCKOSTELU.CZ

ZVEME VÁS NA SEMINÁŘ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

ŽIVOT V DUCHU

Seminář podle otce Sieverse

10 týdnů formace pod vedením jáhna Františka, otce
Tomáše a otce Jířího Topenčíka

FARA KOBYLÍ | ZAČÁTEK VE VELIKONOČNÍM OKTÁVU
PŘIHLAŠOVÁNÍ NA SEZNAM V KOSTELE NEBO
PŘÍMO VEDOUCÍM DO NEDĚLE VELIKONOČNÍ 2022

VÍCE WWW.BOKOVKA.INFO, 731 594 086